

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské ve Spoj. St.

ROČNÍK V.

Chicago 15. prosince 1893.

ČÍSLO 15.

Pořádá Jindřich Hájek. — Vydává Výkonný výbor.

JOSEF BARÁK.

spisovatel a redaktor „Národních Listů zemřel. — Skonal, dne 15. listopadu o půl šesté hodině večerní po dlouhé, déle čtyř měsíců trvající nemoci. Pokoj popeli jeho a nehynoucí sláva budiž jeho památce ! !

SOKOLOVÉ !

I nám zemřel v muži tom veliký příznivec a přítel! Spojmež tedy žal svůj s národem celým nad smrtí našeho velikána, a nestyď se ni junácký Sokol uroniti tichou slzu nad ztrátou tak nezměrnou!

„Národní Listy“ oznamují úmrtí svého redaktora a mocného bojovníka za svobodu a praví:

„Srdce svírá nevýslovný žal, oko slzu rosi a ruka, jež dobrému nezapomenutelnému druhu, kterého tak velice jsme milovali, má napsati pohrobni vzpomínku, c' věje se rozčlením — — Jest málo takových mužů jakým byl on, jež smrt nelitostná vyrvala z našeho středu, jest málo tak velikých, ryzích a vznešených povah, jakou byl drahý přítel náš, jež ve věku nejmužnější, v plné síle, povolán byl osudem z bojiště, na němž co statečný, neohrožený bojovník po dlouhá leta, ba po celý život svůj stál v řadě prvni: — z bojiště, na kterémž zápasíme za práva, za svobodu, za štěstí otčiny své. Zemřelot nám v Barákovi mnoho, přemnoho a jen ten pochopiti dovede neskonalou bolest nad ztrátou nezapomenutelného souduha, kdo jej znal, kdo svědkem byl té neunavné, nezištné, obětavé, vytrvalé a plodné práce v zájmu národa, jež miloval celou duší a tím velikým, jako křišťál čistým srdcem svým. —

Když mladá svoboda po bouřném roce 1848 zardousena byla reakcí, když klid hřbitova zavládl opět v Čechách, kdy odvahy bylo třeba k tomu, veřejně přiznati se: jsem Čech; v oné smutné době, kdy osmělil se pověstný onen Pauemann říci: s tebou, národe český, za šest let budu hotov — v té době byl to náš Barák samojediný, jež se dovedl postaviti proti proudu a jež udržoval v Praze a tím i v ostatní zemi ruch vlastenecký, jež pod popelem živil jiskru lásky vlastenecké, která, když lepší, šťastnější, nadešla doba, vyšlehnuvši v mohutný plamen, nadehla statisíce zápalem pro drahou otčinu a národ těžce zkoušený

A již tehdy zvolil si Barák v organismu národní práce stanoviště zvláštní, právě tak důležité, jako obtížné, stanoviště, jež v národě našem snad jediným ryzím idealismem, svou poetivostí, svou prostotou a svým šlechetným charakterem zaujati mohl. Postavit se v čelo mládeže české, pozvedl vysoko prapor lásky vlastenecké kráčel v čele mladé kohorty, v kteréž budil nadšení a též i vroucnost a již skvělým byl příkladem a vzorem. Odchovávalt národu svému charaktery a byl šťastným vychovavatelem, neboť v něm v harmonii nejkrásnější zastoupeny byly všechny vlastnosti, všechny cnosti vznešené, jež zdobí vlastence a muže. Barák byl mládeži naší pravým přítelem a rádcem a kdybychom chtěli a mohli vše vypsat, c' šlechetný soudruh náš učinil pro ty, jež n

zýval svými miláčky - a těch bylo vždy několik set — tu svět obdivem by trnul nad obětavostí a dobrotou skromného muže, nad nevýslovnou a účinnou láskou jeho, kterouž pojil všechny, již důvěřovali v něho, v jediný kruh, v jedinou obec nadšených pro idealy mladých mužů.

Co vykonal vše Barák pro národ svůj nedá se oceniti. Pracoval v zátiší od rána do noci — pracoval bez únavy a nikdy nenosil na trh veřejnosti své zásluhy spokojiv se s pouhým vědomím — že konal svou povinnost. Stůj zde, co událo se krátce než ulehl, než upadl v chorobu, jež ve hrob jej sklátila. Tři dny před pouťí kostnickou o jejíž zdar získal si zásluh nejplatnějších, navštívil svého známého na smrt nemocného přítele V. Jedličku ve Smřících. Mohl tušiti někdo tehdy, že dříve nežli uplyne půl roku následovati bude za milým přítelem a d uhem svým? Téhož dne nevrátil se do Prahy a

druhého dne cestoval již opět do Drážďan, aby přednášel v tamnějším českém spolku. Ještě téže noci opustil hlavní město saské a třetího dne na to již nastoupil pouť do Kostnice. Onemocněl již na cestě a v stavu bíd-ném vrátil se do Prahy od břehu jezera bo-damského, kde poslední proslovil řeč plnou zápalu pro svobodu, plnou lásky k národu a vlasti své. — Ulehl a více nepovstal. —

Vytrpěl mnoho. Byť v pravém smyslu toho slova mučedníkem a smrt, jež ovanula jej dechem svým, byla mu osvoboditelkou. Strnuli jsme nad mrtvolou jeho, tisknouce naposledy tu studenou ruku, jež tak mnoho krásného, šlechtného byla vykonala a nemohouce pochopiti, proč právě tací mužové nám umrají! . . . O kež by zanechati mohl nám aspoň záte to své srdce, to šlechtné srdce plné dobroty plné soucitu pro nešťastné, pro ubohé a trpící a plné nadšení a lásky pro český lid a českou vlast! . . .

Sokolům k posouzení.

SOKOLOVÉ !

Na odstupu jsa z mého stanoviště co pořadatel orgánu, měl bych Vám říci přec několik slov na rozloučenou. Při mé duchaprázdnosti však nechám se zastupovati duchaplnou „Svorností“ a nechám ji mluvit za sebe.

Sokolové; posuďtež sami, jak daleko zasluhuji, co mi tuto podáno? Řekněte sami, zdaž cítíte se býti potupenými mou neschopností více, než drzostí oné svorné „Svorností“ (! ?). Svornost tedy praví:

Americký Sokol a jeho pořadatele.

Lito nám, že dnes v zájmu všech Jednot sokolských a Sokolstva amerického vůbec se musíme dotknouti — osobností. Není skutečně vyhnouti. Tříkrát žel, že tak veliké těleso, kteréž skvěle dokázalo schopnost k životu zdárnému a působení, jako naše Sokolstvo v Americe tak málo dbalo o napravení nešvárů v nejcitlivějším místě v srdci svého těla, o napravení svého časopisu „Sokola“. Právě význačně: Málo se dbalo, a jsme přesvědčeni, že nyní bude jinak, neboť se jedná právě o radikální změnu v tomto ohledu. Snad přijde několik těchto rádků upřímně myšlených ještě v čas, aby ku zdaru

Sokolstva našeho přispěly. Takový mohutný spolek, jako jsou naše Jednoty Sokolské, nemůže se obejít bez svého výlučně Sokolstvu zasvěceného listu. Ta pravda poznána u všech podobně velkých těles. Uznáno tedy dávno, že zdar podobných spolku jest skutečně podmíněn odborným časopisem, který jest tmelem a důležitým spojitkem jednotlivých částí, který jest tepnou života podobného spolku. Zkrátka, že na něm závisí skutečně udržení a další zdar všeho celku.

Úloha podobného časopisu jest tedy nadmíru důležitá a je-li řízen rukou pilnou schopnou, tu může dodělati se výsledků netušených. Leč právě tato vysoká důležitost odborného listu, právě ta citlivost jeho naproti životu celého spolku musí neodvratně působiti právě tak veliké zlo, spočívá-li časopis takový v ruce neschopné, neumělé a nedbalé.

Slovo každé v odborném listu pronešené rozletne se pak po všech Jednotách a tu působí dle své povahy. V časopisu takovém poznáváme životní sílu spolků jako na manometru parního stroje množství páry. Časopis odborný jest magnetkou, v němž se obrážeti má se všemi hlavními i vedlejšími proudy celý spolkový život. V časopise tom jako v zrcadle máme viděti zkrátka celý ten

život spolkový rozložený po veliké ploše zemské. Tento časopis má býti jak ústřední stanice telegrafní, jako srdce v těle organismu a všechny dojmy i návrhy a věci pro celek užitečné zde se mají sejít, aby pak osvěžené rukou dovednou a jako krev nově vzduchem nassátá rozběhne se po celém těle, přinášeje jednotlivým údům novou sílu, aby tak také rozléty se v odborném listu po všem členstvu. Uloha tato není právě snadná a proto mužové, kteří stojí v čele veliké Jednoty Sokolské, měli se postarati, aby důležitý tento úkol svěřen byl muži nad jiné povolnému. Ptejme se nyní, jak v poslední době orgán Sokolstva amerického „Sokol Americký“ posvátné této úloze dostál???

Prabídně — ba on nedostál ani stínem své povinnosti. Jak špatně porozuměl nynější pořadatel „Am Sokola“ jde již z toho, že orgán ten padl skero již v zap menutí, není čten a take proč? Slyšme! Vždyť skoro vše mimo suchých protokolů jest samý otisk z časopisů jiných. Čí je to vina? Zajisté že Jednota spolku tak mohutného samého. Bylo by to neblahým vysvědčením slabosti a nevšímavosti, kdyby Jednota tak silná nedovedla ve svém středu naléztí muže schopného, aby ku zdaru spolku orgán takové důležitosti mající pořádal. V posledním čase skutečně došlo to tak daleko, že orgán sokolstva místo aby mu byl k užítí, byl jeho skvrnou a působil mu ostudu za mořem — v Čechách! No tak daleko to přece nemuselo dojíti. Tak daleko neměli nikdy muži mající v tomto slovo to nechat dojítí, aby se velká Jednota sokolská v Americe i za hranicemi kompromitovala. Jest to pocit bolestný a stud musí pojmouti každého pravého Sokola, snad zatne se i jeho pěst, když pozná, že čelní všeho sokolstva, že Jednota tak málo o svou pověst dbala. Nyní jest již pozdě. Ostuda jest hotova a nezbyvá nic jiného, než se srdcem upřímným a rukou pilnou postarati se o nápravu. O tom promluvíme doleji.

Podobná slova pronesla Svorn, již několikráte. Však hlas její umřel jako na poušti. Rada naše byla tehdy právě tak upřímná jako nyní. Co však se dostalo Svornosti za to? Mnozí, domnívajíce se, že veřejný časopis, který musí si všeho ve veřejném životě všimati, platí sousedské heslo: Co tě nepálí, nehas! počali demonstrovat proti listu, který osmělil se sáhnouti neohroženě do práděnek, která život společný vždy více a více

dušila a za to že „Sv.“ práděnka ta přetrhla, pomstili se jí. Jakým způsobem? Nač sem volati staré krámy. Právě dnové sotva minulí ukáží nám způsob a charakter takových lidí. K vůli orgánu sokolskému stal se malý skandálek, který i do veřejnosti se dostal následkem drzosti samého původce, anebo hlavního stroje cele nemilé aféry, Sokolstvu málo sloužící.

Známý p. Novák z Milwakee uchází se také o pořadatelství „Am. Sokola“, ačkoliv, jak sám doznati musí, nemá o věci sokolské ani potuchy, nepočítáme-li ovšem jeho literární kotrmelce. Týž člověk však bezpochyby žádá proto za pořadatelství „Am. Sok.“ aby dostal i tiskovou práci!...

Zde vidíme již ošklivý obrázek sobectví, hnusný obrázek. Toho stráž se každý sokol jako strichninu.

Dále. Sokol náhodou tiskl se u nás a tu pan Novák v bázni, aby konkurent mu neškodil, uzavřel po způsobu zdejších socialistů, a ten je, jak víme, dle nich, *mravným*, zničití svého konkurenta. A poněvaž tento konkurent jest také vydavatelem, tedy rozumoval, že nejslabší a nejchoulostivější jeho stránka, kde rána bude bolestná a účinná, jest zajisté jeho časopis. Jak tu ránu zasadit? Taková poctivá duše, která bohužel se veřela také v řady Sokolů, byla hned hotova. Jednoduše beze studu a bez hnutí svědomí nařknul p. Novák Svornost ze zlodějství! Sv. podle něho kradla p. Hájkovi, pořadatel orgánu, články a sama si je vytiskla. A proto byl Am. Sokol tak špatný a proto byla Svornost tak krásná.

Nařknutí toto jest skutečně tak bezhlavé, tak chlapecké a tak průhledné, že i kdyby byl pan Hájek něco podobného Novákovi řekl, jak týž v „Domácnosti“ tvrdí, musel p. Novák, jako rozumný člověk, který Svorn. čítal, poznati, že jest to nejapná výmluva p. Hájka, aby svou chudobu duševní a čirou neschopnost na útraty jiného zakřídil. Leč p. Novák jest jedna z poctivých bílých duší, která na ty černé kouká jako s nebe do pekla a klevetu prý od pana H. slyšenou, dal horempádem otisknout!

Jak musí společnost pojmenovat muže, který něco podobného jest shopen učinit?! P. Novák musel vědět, že mluví lež, že se dopouští hanebného činu. Taková vážná věc, obviniti někoho veřejně z krádeže, se přece tak lehko neváží! Každý poctivec bude napřed hledati prameny a jednati velmi opatrně, nemá-li sám sobě zadat ve

veřejnosti a představití se jí jako podlý—chlap! A to jest prý Sokol. Domníváme se, a to právem, že leží to v zájmu veliké Jednoty Sokolské, aby věc, když samým p. Novákem dostala se do veřejnosti, sama přísně a důkladně prošetřila, nemůže přece míti člověka takové povahy podlé ve svém středu!

Tak jednal pan Novák vědomě, aby ziskuchtivosti své vyhověl. Nevíme, zdali právě takových lidí Jednota Sokolů potřebuje ku svému vzkříšení a obrození. A tento člověk — nesmějte se — žádá také za pořadatelství orgánu sokolského.

Pan Hájek po mnohém a mnohém vybízení konečně zaslal nám své vysvětlení. Ale jaké! Nečteš-li skrze řádky jakousi vášeň? Jakousi se přízeň. Když již jsme byli tak hluboce strzen v osobnosti, které až dosud hlodaly na zdravém kořenu zdejšního Sokolstva, musíme i zde poodkrýti roušku. Uvidíme starou pohádku. Pan Hájek žádal zase za pořadatelství a člen naší redakce, osvědčená síla sokolská (odpouští nám snad, že dotýkáme se jeho osoby v jeho nepřítomnosti) žádal také. Pan Hájek dostal tudíž konkurentní zimnici a ve své odpovědi jen s nechtutí praví, že pan Novák lhal, jemu že on Hájek, něco podobného neřekl. Činí tak jen na náš nátlak. A přece zlomyslnost a škůdnictví Novákovo šlo až za meze a aby svému klepu dodal váhy, dovolává se i svědků. Nová pohnůtka, aby jednota sama chopila se koštěte a zametla drobet. Zájem její cti žádá, aby ji vyšetřila. Jednota nikdy přece nesmí dopustit, aby se jejímu orgánu články kradly a nešťastný pořadatel aby snad za zloděje ještě to odnesl. Jednota musí se zastat pořadatele svého listu a bude míti tím lehčí práci, poněvadž pan Novák má houf svědků. Žádá to zájem cti celé Jednoty, aby se věc blíže vysvětlila. Jsme jisti, že pak mnohé shnilé jablko se odkutálí na veliký prospěch našeho sokolstva. Dnes již zajisté každému čtenáři jest patrné, odkud vítr věje a kdo byl zlodějem článků. Ale jak pak k tomu přijde tak veliký spolek, aby on takovými skandály trpěl? Zvláště, když v zahrádce českých časopisů zdejších najde se časopis blůn, který mílerád skandálky z „Domácnosti“ otiskuje. Co si potom musí čtenář takových „článků“ Novákovských pomyslit o správě celé jednoty?

A skutečně nepořádky tyto byly tak dlouho trpěny, až přišla Nemesis, přirozený následek — trest. Bohužel, že tu trpí všichni

za několik vinníků. Či bylo povinností, aby se orgán Sokolů dostal v povolané ruce? Kolikráte již na těchto místech se řeklo, že celý „Amer. Sokol“ jest řada duchoprázdných a pro „Sokola“ žádných důležitostí nemajících výstřížků. Našeho hlasu nedbáno. Naopak jiní a jiní Novákovci použili této příležitosti k pokálení dobrého našeho úmyslu.

Nuže konečně došlo to tak daleko, že celé naše Sokolstvo v Americe dožilo se ostudy v Čechách. Nám sice dáno zadost učinění, naše slova potvrzena, leč bolí nás to, raději bychom, kdyby k tomu bylo vůbec ani nedošlo, aby nás nemuseli napomínati z Prahy.

Čteme totiž v „Pražském Sokolu“ čísle 11. do slova:

„..... Národní Jednota Sokolská vydává od roku 1879 nákladem svým orgán „Americký Sokol“. Prvním jeho redaktorem byl Gust. B. Reisl, později August Volenský, nyní pak jest redigován Jindř. Hájkem. Prvé ročníky časopisu toho vedeny dosti obezřetně, však v době pozdější klesl daleko pod stupeň, na jakém co do důstojnosti a významu věci sokolské státi by měl. Přední toho vinou jest nepřekná netečnost Sokolstva Amerického co do podpory literární. Redaktor nedostatkem příspěvků nucen jest ku otiskování sáhodlouhých zpráv o sensačním zavraždění jistého Sokola neb nechutných básnických pokusů a pod. Při tom jest list přeplněn hrubými poklesky mluvnickými, tiskovými a pod. Nejnovější redaktor Jindřich Hájek jest sice Sokol upřímný, však k vedení listu podobného, zvláště je-li sám na sebe odkázán, více méně neschopný. Zejména stat technická jest úplně opomenuta.....“

To dnes se čte po celých Čechách, ve všech Jednotách. A Jednota Sokolská jest v Čechách v každém věším městečku českém. Za tuto čest může Jednota poděkovati panu pořadateli a sobě, že nedovedla si najíti muže schopnějšího. Zde nejde přece o osobnost. Pana Hájka neurážíme, řekneme-li že jest k tomu nechopen. Dnes ostatně to ví každý Sokol v Čechách. Nemůžeme na něm žádat aby nám zpíval v opeře. Nemůžeme, než chtítí možnosti. Tu spadá zase vina na Jednotu. Pan pořadatel za to nemůže, že neví s to řídit orgán Sokolský. On činil se dost. Stráhal kde mohl. Činil, co uměl, čeho byl schopen. Záznaky se nedějí. Bylo tedy na Jednotě, aby se takovým následkům vyhnula. Dnes jest již ostuda na krku, ať slouží pro podruhé jako výstražný

příklad a bude zas dobře. Sám vydavatel t. l. pravil, že jest mu hanba dát firmu pod tak pořádaný list k předsedovi p. Bělohraďskému, že jest hřích každého centu za náklad, který dává Jednota na list při takovém obsahu. A co mu bylo odpovědí? „Inu já to vím. Ale co má člověk dělat?“... a pokrčením ramen.

Nač mluvit dál?! Když hořká tato medicína podaná „Pražským Sokolem“ nebude působit, pak liž nic na světě. Sv.

Mně ovšem nepřináleží se hádati o tom máim-li schopnosti či ne, však co se hanby, již jsem Vám způsobil týče, platí poukázati k té okolnosti, že většinu sokolů v Čechách je „S. A.“ dva roky již zasýlán a tedy jim nebyl neznámý.

Přirozeno, že nemohu se rovnati redaktoru „Sok. Pražského“ nejslovitnějšímu Sokolu v celém Slovanstvu, jehož věda jest v Sokolstvu i v kruzích vědeckých širších na slovo vzata Dr. Miroslavu Tyršovi, jsa pouhým klempířem — však uznáte, že poměrně mezi sokolstvem Čech a Ameriky panuje as ten samý rozdíl. My zde samý řemeslník, dělník, tam doktor, profesor študent, obohodník. Může se pak právem od nás požadovat tolik, co od sokolstva tamnějšího?

Ostatně jest mi ještě s posudkem počkati až přijde číslo 12 „Sokola pražského a znám pak bude pisatel — až dosud vykukuje z článku toho více Chicago než Praha. Doufám, že příští můj nástupce dovolí mi pak ještě slovo o této záležitosti. Jest tu ale šlechetné úzkosti a péče o naši čest sokolskou se strany „Svornosti. Nezasluhuje-li pak plného uznání?

A protož v obžalobu s pořadatelem vašeho listu, před soud, a nemůžete-li jej odsouditi k šibenici, tož jej alespoň z řad svých vyvrhněte! To jste Svornosti povinni, neboť on se dopustil hřichu, jenž mu nebude odpuštěn ani na onom světě! On dovolil sobě používati svého práva a říci panu majiteli tiskárny pravdu a Vám v čísle 14. ukázal, jak daleko mu byly rukopisy ztraceny a za to necht' jej stihne trest! — Zároveň jsem povinnen říci, že

není pravdou, jak Svornost se tvrditi osměluje, že sokol Novák žádal za místo redaktora orgánu. Není žádnou pravdou, že sokolové Hájek, Výborný a Buřata žádali o místo toto, dotýčené sbory je navrhuji a proti tomu nebude snad Svornost nic namítati. J. Blesk' a Plzeňský Sokol navrhuji první sokola Karla Masopusta, druhý sokola Josefa Čermáka a ti samí podali vlastnoruční aplikace, což také ještě žádnou žádostí není, k čemu žádosti, když pořadatel bude volen? Tudiž veškerý strach z jisté strany zbytečný. Abych Vám okázal, jak daleko člověk v lidumilnosti své pokročiti může, podávám zde páně Geringerův dopis k Výk. Výboru v originálu slovo za slovem:

Chicago, 3. listopadu 1883.

Ctěnému Výk. Výboru Nár. Jedn. Sok. v Chicago.

Ctěný Výbore!

Zde v přiloze naleznete účet za dvě poslední čísla časopisu „Sokola Amerického“ mnou tištěná.

Zasílám zároveň ohlavení časopisu onoho zpět z té příčiny, že jsem se vzdal tisknutí samého.

Příčina, proč jsem se vzdáti musel tisknutí jest ta, že jsem se s nynějším pořadatelem nemohl shodnouti a že strkal na mne vinny, kteréž jsem nikdy nezavinil a k tomu ještě osobnost mojí i redakční p. A. Novákovi dosti ostře pomluvil.

Domníval jsem se též, že pro příští dobu bude opět p. Jindř. Hájek za pořadatele zvolen a já nechtěl býti s ním v nedorozumění a působit mu nějakých nepříjemností, tak raději jsem nepodal žádnou nabídku na tisknutí časopisu Vašeho. Bude-li volen za pořadatele někdo jiný a ct. Výk. Výbor by sobě přál tisknouti u mne, pak jsem volným s ním ve vyjednávání vstoupiti a službu na se vzatou poctivě vykonati. S úctou Aug. Geringer.

Není to šlechetnost bezpříkladná? Pán ten mi upře rukopisy a na mne zašle žalobu, že naň strkám co nezavinil! Myslel snad pan Geringer, že mne Výk. Výbor k vůli němu sesadí? „Svornost“ to praví aspoň dosti zřejmě, že to jejím přáním jest! Doufám však že Sokolstvo samo dovede si utvořiti svůj vlastní úsudek a že uzná, jak dalece nesu já vinu na ostudě, jež prý se stala americkému sokolstvu v Čechách. Ostatně k uspokojení jak svěmu, tak i celého Sokolstva mohu směle

řici, že nejsem já první a sotva též budu posledním jehož et. „Svornost“ ztýrala.

Sokolové! Nejsem si vědom žádného proti vám se provinění a protož s dobrým svědomím a jasnou myslí zakončuji tímto

číslem svou povinnost co pořadatel a volám Sokolům Americkým, Českým, i všem ostatním Slovanským bratřím srdečné nefalšované Na zdar!

Jindřich Hájek.

Naše Jednoty Sokolské.

Píše Jos. Čermák.

Dávno již ve mne vznikla myšlenka, abychom se při našich cvičeních, v našich spolcích sokolských konečně zbavili onoho hrozného jmenování výkonů, u př. „krejvelů“ „nývelů“ „belyvelů“, „moslování“ „ryzenšvunků a pod. hrůzných jmen, při jichž vyslovení českému sokolu husí kůže na těle naskakuje. Věc zdála se mi býti docela jednoduchou; měl jsem za to, že jest toho vina pouhá nedbalost našich sokolů a vše když jednou za počne se vyjmenováním výkonů pro naše závodnické cvičení, že s chutí každý sokol chopí se knihy sepsané naším prvním českým sokolem Tyršem a z ní všemožně poučovati se bude, z ní učiti se bude názvosloví, aby aspoň výkonům vyjmenováním porozuměl. Leč, jaké to překvapení — výkony se vyjmenovaly a nyní nezbyvalo nic jiného, nežli zvoliti sokola, jenž by jednoty veškeré navštívil a výkony ony okázal.

A tu jsem měl to neštěstí, že jsem byl ten jediný, který k úřadu tomu navržen byl. Pravím neštěstí — neb ač rád zajedu si tu a tam mezi naše-
junaectvo, ač rád o skromné vědomosti své s jiným se rozdělím, přec úřad ten spojen byl s takovými nepřijemnostmi, že jediná cesta do států východních postačila, bych Výkonný Výbor úctivě požádal, vynalézti pro úřad ten sokola jiného! Mnohým ssi divné bude vyjádření to, však nelze mi jednat jinak. V listu našem, kde se hlavně mělo sokolstvu vše oznámiti, kde měl účel mého posláni vysvětlen býti — nestala se o tom ani zmínka. Já psal Jednotám, že ten v ten čas se tam do-
stavím] — Jednoty mnohé však v domění, že jsem co stálý cvičitel zvolen nesouhlasily s tím a psáno bylo na jednatele V. V. bych na to či ono místo nejezdil a to dozvěděl jsem se obyčejně ještě i od osob jiných téměř v den, kdy na cestu jsem byl úplně připraven! Však nejen to, zde mezi mnohými rozdílcena byla i nevole proti Výk. Výboru a tu nepřátelství to přeneseno i na mne co tělesem tím zvoleného a způsobem, který jen nevolí mne naplňovati musel, psáno do Chicaga, „bych nejezdil, a to dozvěděl jsem se obyčejně i od osob, které ani úředníky spolku v ten čas nebyly. A v tomto zmatku měl jsem se pustiti na cesty s nadšením, že shledám se s bratry sokoly, takto posilněn měl jsem se vydati na namáhavou pouť. Co však

údivem mne naplnilo bylo to, že v kterých jednotách přesvědčen jsem, že české názvosloví u nich není právě v obyčeji, nejvíce stavěly se tomu na odpor. Leč dost! Nenapsal jsem toto co žalobu, nýbrž co omluvu těm bratřím na západě, jimž oznámil jsem příjezd a kteří ač s dychtivostí přec marně čekali. Co se mne týče, zůstal jsem úplně chladným vůči těm průjevům a kojím se nadějí, že na dále svorně k společnému cíli vždy pracovati budem.

Konečně jsem se vypravil z celé této zmatenosti do *Clevelandu* a beze všeho dalšího vypravování započnu ihned obrátiti se se sokolky. Nalezl jsem je ovšem v nadšení a ne ochablé, však dle mého náhledu nemohu pochopiti nutnost dvou spolků malý kousek cesty od sebe vzdálených. *Cleveland* mohl by honositi se jedním z nejlepších spolků tělocvičných, kdyby tam byl jako vždy jindy — spolek pouze jeden! A když již konečně nahlíží nutnost toho, aby měli spolky dva, nechť v zájmu celé věci sokolské odloží onu jevnivost mezi jednotlivci, ať společně vypomáhají si ruku v ruce a k jednomu cíli pracují! Toť prozatím má rada bratřím *clevelandským*. Cvičení, přiznávám se, uspokojilo mne úplně. Sokolstvo *clevelandské* má mezi sebou schopné muže, jim schází na nějakou dobu jen dobrý cvičitel a sokolové tamnější postaví se v krátké době mezi první řady. Sokol Beneš ovšem má veškeré vlastnosti dobrého cvičitele, zaměstnání mu však nedovoluje tak příliš věci té se věnovati. Na druhé straně opět cvičitel s. Sluka, jenž jeví upřímnou vůli a neunavnou sahu — ale zde poněkud nedostává se dostatečných znalostí cvičitelských pro pokročilejší mládež. Cvičení odbyto v sobotu večer hned po mém příjezdu a v neděli ráno. Jediným přáním jich bylo: „Zůstaň zde a uvidíš!“ — Kéž přičiní se junáci *clevelandští* sami a dokážou, že schopni jsou života!

Baltimore. V úterý večer nalézal jsem se opět ve středu sokolů *baltimorských* a mám-li pronésti, co Jednotě té schází, musím říci opět: dobrý cvičitel. V *Baltimore* neschází nic než cvičitel. Sokol *baltimorský* má výhody, jaké těšiti se může málokterý sbor — pěknou cvičírnu bezplatně sok. Šimkem propůjčenou, tam nalezá se i hojný počet statných mladíků — o jen jim dejte dobrého cvičitele a

můžeme hrdi býti na Jednotu baltimorskou! Vykonny procvičeny byly uspokojivě, zejména bratří Kulčkové se znamenitě tuží.

New York. Mám psáti též o New Yorku? Zdá se mi býti zbytečno. Z činnosti její každý ví, že dnes jest jednota tato první a ně zavládla v čase posledním poněkud malá ochábllost, přec jsem potěšen byl, když stál jsem v středu první čety, osmnácti to statečných, svalnatých junáků. Zde neschází cvičitel, však sokolové, jen pokud jsme ve cvičení, pěstujme českou řeč. Činí to nemilý dojem, mň-li se člověk státi mezi českými sokoly a slyší tu a tam řeč anglickou! — Cvičeno v pátek a v neděli a v pondělí opětně jsem se ubíral k domovu.

Na zpáteční cestě měl jsem se stavěti v Detroit, jelikož však sokolové detroitští si nepřáli návštěvu

cvičitele až po novém roce, jel jsem — kolem De troit domů!

Braidwood. Jednota braidwoodská čítá sice málo členů, u ní však se osvědčilo, že lépe jest 20 skutečných sokolů, než 40 polovičních. Četa jedna sestává ze 16 statečných uhlokoků, kteří významávají se značně vyvinutou silou, však se všechno úst slyším jedna a ta samá slova: Chceme cvičitele!

Nezbývá mi času, abych podrobněji se zmínil o všem, jelikož jsem slíbil zprávu podati v tomto čísle a jsem velmi zaměstnán cvičením. Důkladnější úvahu ponechám si pro budoucnost. V celku možno říci jenom tolik, že žádnou jednotu nevyjímaje, mají veškerí sokolové velmi málo theoretických vědomostí o tělocviku a to budiž účelem našeho listu, by z něho vědomosti ony čerpány byly.

Protokol ze schůze Výk. Výboru.

Ze dne 7. prosince 1883.

Schůzi zahájil starosta J. B. Bělohradský. Nepřítomni této schůzi byli sokolové Lajer, Bláha, Křišťáfek a Poláček. Čteny protokoly z řádné schůze dne 2. listopadu a z mimořádné dne 9. listopadu. Oba přijaty.

Výbor finanční předložil od Jana Blažka zhotovený klobouk co vzorek pro příští čas jak mají býti. Klobouk ten došel plného souhlasu všech členů a proto objednáno hned šestnáct klobouků pro sbory Nár. J. Sok. Cena udaná, když se větší počet odebere na \$2.50. Výbor na zprávy podal následovní. Zpráva T. J. Sokol v New Yorku doporučena k přijetí. Zpráva „Blesku“ se vrátí k opravě. Od S. „Tyrš“ přijata, „Budivoj“, navrátit k opravě, „Čech“ přijata. V. B. S. Milwaukee zpráva neúplná a chybná, vrátit k opravě. Plz. Sok. přijata. Svorn v Morisanií vrátí se zpět až se jich záležitosti uspořádají. Další správa týká se Těl. J. v Omaha obsahuje úvrtahu, že s. Rousek nebyl oznámen ve zprávě co vyloučený a chyba prý stala se pořadatelem orgánu a co se týče počtu členů doporučují, by V. V. se řídil dle seznamu zasláního. — Výbor na stanoví sdělil, že tyto již dány do tisku. Výbor právní podal následující: „Přihlížejíce k záležitosti S. Svornost jsme toho náhledu by finanční výbor s účetníkem vystavili účet pro každého člena, by každý povinnosti své zapravil a kdo se v té schůzi nevyrovná, budiž dle stanov s ním naloženo. Dřívější vyloučení údů neuznáváme. — Jed-

Sokol z New Yorku zasílá čtrtletní zprávu a \$37.06. Úmrtní poplatky na Egermajera \$51.20. Na Hošnu a Hniličku \$103.04 a žádají o výplatu na Hniličku, což bylo již posláno. Dále navrhuji co pořadatele sokoly Buňatu a Výborného další zaslání na Bednáře a Sklenáře \$106.60. Dále stvrzují, že obdrželi na Hniličku \$300. Tyrš z Cedar Rapids, zasílá na úmrtí Bednáře a Sklenáře \$31.20 na čtrtletní zprávu \$5 na časopis \$4.50, za dva nové členy \$1. T. J. Budivoj zasílá \$43.84, jež poštovním omylem se opozdil. Dále zasílá na čtrtletní zprávu \$9.13 na úmrtí br. Bednáře a Sklenáře \$32.30 a stvrzují příjem úmrtní částky na sok. Smělý, ulman a Hošna. Blesk z Baltimore navrhuje za pořadatele sok. Masopusta. Zasílají na úmrtí br. Bednáře a Sklenáře \$57.20 a na čtrtletní zprávu \$19.60. Náčelník téhož sboru posílá svojí zprávu odkázáno jednate-li. Sokol Masopust zasílá svojí žádost za pořadatelství. Sokol Čech, Cleveland zasílá na sokoly Bednáře a Sklenáře \$46.15 na čtrtletní zprávu \$15.49. Žádají by co nejdříve byl zvolen cvičitel. Sokol z Omaha zasílá úmrtní částku \$54.17 a na čtrtletní zprávu \$8.70. Sok. v Milwaukee protestuje proti společnému cvičiteli opětně a chtějí aby jich protest byl v časopise uveřejněn; odkázáno pořadatel. Zasílají částku \$17.44. Sok. A. Novák člen téhož sboru sdělí, že tiskl Sok. Am. a poslal jej po expres. Dále žádá by mohl psáti skrze tisk do Sokola Amer., že ale dopis jeho psán byl ve slohu velmi urážlivém nejen vůči sokolu Volenskému,

ale proti celému Výkonému Výboru, usnešeno, by mu sok. Hájek dopsal, že chce li na Výk. Výbor dopisovati. by psal v slohu slušném. Jedn. Čechie žádá časopis za měsíc září, odkázáno zástupci sok Roztočilovi, by případ ten na postě vyšetřil. Sok. z Kewau-nee vede si stížnost zkrze placení jich vy-sluce, odkázáno výboru práv. Sokol z Wil-ber zasílá příspěvek pro vdovu po sok Mar-tínkovi od Jednoty Blesk, který dosud nebyl k úmrtní podpoře oprávněn. Plzeňský sokol zasílá na úmrtí \$47.80, na čtvrtletní zprávu \$13.65. Těl. edn Sokol místní posílá \$10 pro vdovu po br. Martínkovi. Sokol Čermák posílá svojí žádost za pořadatelství. Předseda činí dotaz na cvičitele sok. Čermák, jak shledal sbory při poslední své cvičební ce-stě. Tento slibuje podati písemní zprávu do časopisu. Jednáno kam má se prosincové čís-lo časopisu „Sokol Americký“ nechat tisk-nouti i usnešeno by dáno bylo přítomnému sokolu J. Janu Benešovi, když tento se za-ručil správně jej vytisdnouti. Po delší pak ještě poradě o zavádění tělocviku usnešeno, by každý sbor byl povinnen podati zprávu, kdy cvičitel má přijeti, by se tak jeho čas lépe mohl rozdělit.

Příjem v této schzci byl následující:

T J S New York	\$297.90
T J Tyrš Cedar Rapids	41.70
T J S Budivoj Detroit	85.47
S J Blesk Baltimore	82.90
T J S Čech Cleveland	61.64
T J S Omaha	62.85
V B S Milwaukee	17.44
T J S Wilber	5.09
Plz S Chicago	61.50
T J S „	10.00

Úhrn \$726.10

Vydání v této schůzi:

Do Baltimore psací potřeby sjezdové	\$5.80
Lístek železniční pro cvičitele do N.Y.	35.40
„ „ „ Braidwod	3.50
Sok. Hájkovi za exvedici časopisu a	
olkyk za měsíce říjen	6.65
Za měsíce listopad	7.85
Výpl. úmrtní Bednář a Sklenář	600.00
Cvičiteli (s. Čermák) za 1 a půl měsíce	75.00
	\$734.20

Po přečtení příjmů a vydání přistoupil s Čermák k starostovi s. Bělohradskému a odevzdal mu jmenem dolekatů sjezdu Balt-morského skvostný sokolský odznak s přílo-ženým přepisem jenž zní:

Cleveland, O. 26, listopadu 1883.

Sokole J. B. Bělohradský:

Zástupcové Jednot ku Nár. Jed. Sokolské náležejících, usnesli se na posledním sjezdě v Baltimore dne 2 září vzhledem ku záslu-hám, jichž co předseda sjezdu jsi sobě zís-skal, poctíti tě odměnou a vyznamenáním, které zároveň sloužití má co důkaz hluboké oddanosti. Za příčinou tou zvolen byl výbor sestávající z vyslancu K. F. Tůma, Moritz Foláček a Fr Kozák a tito pověření plnou mocí.

Výbor dohodl se na zaopatření zlatého sokolského odznaků, který prostřednictvím sokola Jos Čermáka co předseda onoho vý-boru odesílám s prosbou, bys řadám sokol ským i na dále zůstal věren a přesvědčoval náš milý lid, že jen ve zdravém těle sídliti může zdravý duch.

Buď pyšným na tuto poctu, však zůstaň vždy pravým sokolem.

Očekávání tomu vřelě Na zdar!

K. F. Tůma,
předseda výboru a jmenem
všech vyslanců.

Starosta s pohnutím přijíma a děkuje krátkými sice však vřelými slovy za dárek, jenž jej tak mile překvapil. Po té uloženo jedna-teli vzdáti jmenem Výk. Výboru dík všem vyslancům za pozornost věnovanou staro-stovi V. Výb. Nár. Jed. Sok.

Schuze pak ukončena.

Na zdar! Aug. Volenský.

Oprava.

Podáváje zprávu z výstavě „Plzeňského Soko-la“, podotkl jsem, že žádný ze sokolských sborů ničem nepřispěl vyjma Česko-Am. Sokola v Braid-wood, Ills. Avšak některé sbory zaslaly přece příspěvky, ale až tehdy, když již jsem zprávu ode-slal pořadateli a proto jsem to nemohl uveřejnití, což nyní opravuji. Sbory, které zaslaly příspěv-ky, jsou následující:

Česko Am. Sokol v Chicagu \$5, Těl. J. Čechie v Chicagu \$10, Jed. Blesk v Baltimore \$35, T. J v New York \$5.

Na zdar J. L. Voborský.

Pro nedostatek místa odkládáme ostatní do čísla příštího a sice: Protokol z řádné schůze dne 2. a z mimořádné dne 9. listopadu. Zpráva náčelníka, vyloučení údů z třetího čtvrtletí. Kvítance darů pro vdovu paní Martínkovou. Díku-vzdání, resoluce Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské.

